

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Изм. N 566
дата - 1. 04. 2015

ДО
МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ
РАБОТИ – ДАНИЕЛ МИТОВ

ОТНОСНО: ПРОМЕНИТЕ В КОДЕКСА ЗА ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ НА РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ, ПРИЕТИ СЪС ЗАКОН № 4321/2015 И ИЗДАДЕНОТО НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 65, АЛ. АЛ. 6 И 7 ОТ КОДЕКСА РЕШЕНИЕ НА МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ НА ГЪРЦИЯ

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

Българската търговско-промишлена палата (БТПП) подкрепя изцяло изчерпателно аргументираната позиция на Правителството на Република България срещу посочените по-горе законови промени в Гърция.

Към аргументите, изложени в позицията на Правителството трябва да се добави следното:

1. Промените в закона, направени при новото политическо статукво в Гърция очевидно не са насочени само към дружества, които участват в схеми за трансферно ценообразуване и за извършване на ДДС измами. Ако това бе така, страните-членки на ЕС трябваше (по определение) да бъдат изключени, тъй като икономическите отношения се осъществяват на основата на обща договорна рамка. Доколкото в областта на косвените данъци правната рамка е хармонизирана на изключително високо ниво, не може да се приеме, че една отделна държава-членка на ЕС има право да приема суверенно мерки, които са насочени срещу други държави-членки на европейския съюз приемайки априори, че всички доставки, сключени между стопански субекти на двете държави са фиктивни. Това прочее произтича от събирането на т.н. допълнителен данък, който впоследствие при неясни условия би подлежал на връщане. При неправилен отказ да се върне този данък и като се има предвид бързината на гръцката административна и съдебна система за защитата на интересите на данъкоплатците, в определени случаи това би означавало възстановяване на неправомерно задържана част от себестойността на стоката или услугата от гръцките приходни органи след няколко години или въобще липсата на възстановяване.

2. Не може да не се отбележи, че нивото на хармонизация на преките данъци в Европейския съюз е значително по-ниско, ако въобще съществува. Същевременно е безспорно, че в рамките на Европейския съюз държавите, които прилагат по-ниска данъчна ставка за корпоративните си данъци, същевременно са изключително консервативни при признаването на разходи за данъчни цели. И обратното, тези държави, които прилагат по-висока данъчна ставка, създават съществени облекчения за данъкоплатците при корекциите за данъчни цели на облагаемата основа.

Поради това, ако се съпоставят данъчните основи и разрешените за отчисление разходи в България и Гърция, и на тази основа се изчисли съотношението на данъчните ставки, може да се окаже, че разликата в нивото на данъчно облагане в България и Гърция не е толкова драстична. Поне не в съотношението, което би дало основание да се счита, че българският корпоративен данък е повече от два пъти по нисък от Гръцкия корпоративен данък.

3. Всичките тези мотиви, обаче, не отменят правото на всяка една държава-членка на ЕС да определя данъчната ставка на корпоративните си данъци в съответствие с основните цели на данъчната си политика. Важното е тези ставки да се прилагат за всички, на недискриминационна основа и при принципно равенство в третирането на всички данъчни субекти.

4. Въвеждайки особен данък, чиято правна природа ще направим опит да анализираме по-долу, Гърция нарушава равенството в третирането и прилага дискриминационен режим спрямо отделни държави и техните икономически агенти. В това всъщност се състои и нарушението на общностното право.

5. Ако, както и при условията на действащите изменения в гръцкия данъчен закон през 2014 г, на фокус бяха отделни сделки на отделни икономически агенти, тогава нямаше да има основание да се направи възражение за нарушение на общностното право. Но когато априори се приема, че всички сделки, по които доставчици са икономически агенти от отделни европейски държави са с насоченост към данъчна измама, тази оборима според гръцкото законодателство презумпция грубо, флагрантно, арогантно и нагло нарушава освен европейското законодателство, така и основни икономически принципи.

6. България е единствената страна в Европа, в която няма законодателство относно т.н. „контролирани чуждестранни корпорации“. Но въвеждането му в Гърция надхвърля рамките и смисъла на всички закони на други държави в тази насока. Докато по отношение на т.н. „офшорни юрисдикции“ въвеждането априори на презумпцията, че всички сделки с икономически агенти от съответната юрисдикция са насочени към заобикаляне на данъчния закон е допустимо (такъв пример е Испания, където всички трансфери с офшорни юрисдикции се облагат с данък при източника в размер на 25 на сто, и др.) и толерирано от ОИСР, то обявяването на три държави в Европа за офшорни юрисдикции противоречи на законодателството на ЕС, доколкото със самото подписване на всички договори за присъединяване априори се приема, че данъчното законодателство на съответната държава съответства на критериите на ЕС за прозрачност, уседналост на данъчните субекти, установяване на действителната самоличност на съдружниците и акционерите в търговските дружества, облагане на световния доход на икономическите агенти и пр.

След като Гърция веднъж е приела че България Ирландия и Кипър не са офшорни юрисдикции, тя не може с последващо законодателство да променя вече установеното. Още повече, че законодателството и на трите държави не е претърпяло изменения, които да дават основание за промяна в позицията на Гърция.

С оглед на утвърдения от гръцкия министър на финансите списък от държави, може с основание да се постави въпроса защо в него не фигурира Малта, която, въпреки че декларира облагането с 35 на сто корпоративен данък, при прилагането на т.н. imputation

system практически връща 6/7 от този данък и в последна сметка нивото на облагане всъщност се редуцира до 5 на сто?

От друга страна пък, Гърция има особено положение в областта на морския транспорт. Общеизвестно е, че корабните предприятия в Гърция се облагат с изключително нисък данък, за т.н. „документиране на кораба“, поради което, при определянето на общата ставка за облагане в Гърция трябва да се вземе предвид цялостното практически освобождаване на цял един отрасъл, който генерира огромни печалби.

Ако България предприеме реципрочни мерки би трябвало да обложи навлото на гръцките кораби, разтоварващи или товарещи от наши пристанища стоки в международния транспорт.

7. Засега е неясен характерът на въведения в Гърция данък в размер на 26 на сто:

Ако това е корпоративен данък, който се събира в Гърция от българското дружество, докато то не докаже субстанцията на сделката която е сключило, последиците ще бъдат едни.

Ако това е данък при източника върху паричен трансфер, който се налага чрез задържане на част от дължимата сума на българско дружество, последиците ще са съвсем различни.

Ако това представлява форма на временно отнемане на част от оборота до доказване на определени факти (т.е. разглеждането на този данък като своеобразен оборотен данък, който подлежи на връщане при доказване на определени факти), последиците отново ще са съвършено различни.

Ако това е данък върху дохода на контролирано чуждестранно дружество, то принципно той не подлежи на връщане. Става дума за корпоративен данък който се налага пряко на чуждестранното дружество поради обстоятелството, че данъчната администрация счита, че това е дружество, принадлежащо на местно лице на Гърция, което няма субстанция и поради това неговият доход се счита пряко за гръцки доход.

Именно в това е абсурдът – държавите, прилагачи този принцип на облагане, никога не връщат данъка, защото неговото събиране се основава на доказването, че създадената чуждестранна структура всъщност не представлява действителен икономически агент, извършват независима икономическа дейност, а е изкуствена, куха структура, създадена за укриване на доход.

Когато една държава членка на ЕС счита, че стопанския и оборот с друга държава членка се осъществява от дружества, нямащи икономическа субстанция, тя руши основите, върху които е създаден съюза.

Такова третиране има base erosion role върху свободното движение на стоки и капитали, то е дискриминационно, неравноправно и рушащо устоите на съюза. Тое създадено с изключително фискални съображения и ще има като ефект разрушаване на дългогодишни търговски връзки. Всяка държава, която е засегната от дискриминационни мерки и непропорционално третиране на икономическите ѝ субекти има право да поиска защита, и ако не я получи, да се защити сама.

мерки и непропорционално третиране на икономическите й субекти има право да поиска защита, и ако не я получи, да се защити сама.

8. Наред с гореизложеното изричното или мълчаливо непротивопоставяне на мерките, приети от гръцките власти създава опасен прецедент в европейската общност, тъй като подобни действия могат необосновано да бъдат последвани и от други държави.

Това предполага условия за:

- сегментиране на европейския пазар (изключване на участието в този пазар на стопански субекти от отделни държави);
- временно или постоянно кредитиране на националните бюджети от капитали, принадлежащи на стопански субекти от други държави;
- увеличаване на административната тежест за предприемачите да доказват различни обстоятелства, свързани с извършваните от тях сделки, които са изисквани от национални публични агенции;
- дестимулиране намаляването на данъчните ставки в европейските държави, противно на целта, която трябва да има всяка държавна законодателна и изпълнителна власт.

Характерът на въведените в Гърция мерки трябва да бъде обсъден от всичките им аспекти. Като първа и незабавна задача, крайно време е България да въведе законодателство за „контролираните чуждестранни корпорации“. БТПП предложи това да стане с офшорния закон, приет в края на 2013 г., но очевидно „вносителите“ на законопроекта нямаха такова намерение.

С уважение,

Цветан Симеонов-
Председател на УС на БТПП

